

ADORACJA Z OSOBAMI STARSZYMI

Śpiew: *Rzućmy się wszyscy (1 zwrotka)*

Wprowadzenie

C: Panie Jezu, przeżywając *Jerycho Rodzin* w naszej parafii, przychodzimy do Ciebie, aby powierzyć wszystkim ludzi starszych, którzy żyją w związkach małżeńskich, są w stanie wdowieństwa, są rodzicami, dziadkami i babciami. Pamiętamy także o tych, którzy są chorzy w domach, szpitalach, domach opieki. Dzięki nim cenimy wartość jaką jest rodzina. Przyzywamy wszystkie święte małżeństwa, a szczególnie świętych Elżbietę i Zachariasza – patronów naszej adoracji, aby wstawiali się za nimi i wymodlili im łaskę trwania przy Tobie, przy swoim mężu i żonie, przy dzieciach i wnukach.

Jedna z wybranych wcześniej osób odczytuje krótki życiorys świętych Elżbiety i Zachariasza, którzy są wzorem pięknego i świętego życia dla wszystkich małżonków.

Święci Elżbieta i Zachariasz

L: Według Ewangelii świętego Łukasza (Łk 1,5-80), ELŻBIETA pochodziła z kapłańskiego rodu Aarona. Uchodząca za bezpłodną, mimo podeszłego wieku urodziła Zachariaszowi syna. Jej brzemienność – przedstawiona w kontekście zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie – miała być dowodem, „że dla Boga nie ma nic niemożliwego”. Kiedy Elżbieta była już w szóstym miesiącu ciąży, odwiedziła ją jej kuzynka, Maryja. Elżbieta za natchnieniem Ducha Świętego poznała w niej Matkę Boga i powitała ją słowami: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twojego”. Maryja pozostała przy Elżbiecie aż do jej rozwiązania. Święta Elżbieta jest patronką matek, żon, położnych.

ZACHARIASZ był ojcem Jana Chrzciciela (Łk 1,5-25. 59-79). Pochodził z rodu Aarona, brata Mojżesza. Na kartach Biblii Zachariasz przedstawiony jest jako sprawiedliwy mąż żyjący ze swoją żoną Elżbietą w bezdzietnym małżeństwie w Ain Karem niedaleko Jerozolimy. Kiedy – wyznaczony przez losowanie – składał w świątyni ofiarę kadzenia, ukazał mu się archanioł Gabriel i przepowiedział, że jego żona urodzi syna, któremu ma nadać imię Jan.

Z powodu niedowierzania został porażony niemową. Odzyskał mowę dopiero przy obrzezaniu syna, kiedy napisał na tabliczce jego imię: Jan. Ewangelia świętego Łukasza wkłada w jego usta hymn *Benedictus*, który wskazuje na posłannictwo Jana Chrzciciela.

Po narodzeniu Jana Chrzciciela ani Pismo Święte, ani tradycja zachodnia nie podają o jego rodzicach żadnych informacji. Zapewne Zachariasz opuścił ziemię, gdy Jan był jeszcze chłopcem. Tradycja Kościołów Wschodnich opowiada, że gdy król Herod rozkazał, aby wszyscy chłopcy w wieku do dwóch lat w Betlejem i okolicy zostali zabici, sprawiedliwa Elżbieta ukryła się wraz z synem w górach. Żołnierze próbowali dowiedzieć się od Zachariasza, gdzie jest jego syn. Jednak ojciec nie zdradził tej informacji. Zabito go więc pomiędzy świątynią i ołtarzem. Sprawiedliwa Elżbieta miała umrzeć czterdzieści dni po swym mężu, a święty Jan Chrzciciel, ochraniający przez Boga, miał przebywać na pustyni aż do dnia swego ukazania się narodowi izraelskiemu.

*Po każdym wezwaniu celebransa wszyscy powtarzają słowa: **Bądź uwielbiony Boże Ojcze***

C: Wpatrzeni w życie świętych małżonków Elżbiety i Zachariasza, będziemy powtarzać: **Bądź uwielbiony Boże Ojcze:** za ich szczególną pobożność i bezgranicznie zaufanie Twojemu słowu, mimo podeszłego wieku.

W: Bądź uwielbiony Boże Ojcze.

C: Za radość z poczęcia dziecka mimo późnego wieku i odczytanie Twojej woli w życiu tych małżonków.

W: Bądź uwielbiony Boże Ojcze.

C: Za przykład otwartości i nieustannego szukania Ciebie Panie w ich życiu.

W: Bądź uwielbiony Boże Ojcze.

C: Za obronę życia nowonarodzonego dziecka, oddanie własnego życia za syna i troskę o najbliższych.

W: Bądź uwielbiony Boże Ojcze.

C: Boże nasz Ojcze, przez wstawiennictwo świętych małżonków Elżbiety i Zachariasza prosimy Cię za wszystkie osoby starsze, babcie i dziadków tej parafii, aby mądrze wspierali swoje dzieci na drodze ich powołania. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Rola osób starszych w rozwoju rodziny

C: „Kto czci ojca, zyskuje odpuszczenie grzechów, a kto szanuje matkę, jakby skarby gromadził. Kto czci ojca, radość mieć będzie z dzieci, a w czasie modlitwy swej będzie wysłuchany (...). Synu, wspomagaj swego ojca w starości, nie zasmuczaj go w jego życiu. A jeśli by nawet rozum stracił, miej wyrozumiałość, nie pogardzaj nim, choć jesteś w pełni sił” (Syr 3,3-5. 12-13).

L: Starość nie jest chorobą, jest jednak szczególnym okresem życia, w którym człowiek jest w większym stopniu zależny od innych. Jest to nowa, często trudna sytuacja dla osoby starszej jak i całej rodziny. Nieraz słyszy się narzekanie: boję się starości, niedołęstwa, starość Panu Bogu rzeczywiście nie wyszła, itp.

Kościół naucza jednak inaczej. Ojciec Święty Franciszek 15 października 2019 r. mówił do ludzi starszych: „Wasza dojrzałość i mądrość, nagromadzone przez lata, mogą pomóc młodszym, podtrzymując ich w drodze wzrastania i otwierania się na przyszłość, w poszukiwaniu własnej drogi. Osoby starsze dają bowiem świadectwo, że nawet w najtrudniejszych doświadczeniach nigdy nie należy tracić zaufania Bogu i wiary w lepszą przyszłość. Są one jak drzewa, które nadal wydają owoce; chociaż pod brzemieniem lat, mogą dawać oryginalny wkład na rzecz społeczeństwa bogatego w wartości oraz utwierdzania kultury życia”.

Zwrócił uwagę, że wiele osób starszych hojnie oddaje swój czas i dane im przez Boga talenty, by pomagać innym. Wspomniał tych, którzy udzielają się w parafiach i w rodzinach, gdzie dziadkowie przekazują często wnukom życiowe doświadczenie i wartości duchowe. W tym kontekście przypomniał, że „w krajach, które doznały ciężkich prześladowań religijnych, to właśnie dziadkowie przekazywali wiarę nowym pokoleniom, doprowadzając dzieci do chrztu w warunkach przeżywanej z cierpieniem konspiracji”.

Adoracja w ciszy

Śpiew: *Być bliżej Ciebie chcę...*

C: Pismo Święte zawiera bardzo ważne przesłanie, które Kościół często przypomina w swoim nauczaniu: „Czcij ojca twego i matkę twoją, abyś długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie” (Wj 20,12).

L: Osoby starsze mają bardzo ważną rolę do spełnienia w życiu rodziny. Jan Paweł II często podkreślał, że tylko rodzina wielopokoleniowa, złożona z dzieci, rodziców, dziadków i krewnych, może wytworzyć właściwą i szczególną więź między poszczególnymi jej członkami, a także wpłynąć pozytywnie i twórczo na jej rozwój. Papież wyraźnie podkreśla, że „należy tę wspólnotę szczególnie zabezpieczyć”, bowiem gwarantuje ona właściwe funkcjonowanie zarówno samej rodziny, jak i całego społeczeństwa (por. LdR 15).

*Po każdym wezwaniu celebransa wszyscy powtarzają słowa: **Prosimy Cię Panie Jezu***

C: Panie Jezu, pragniemy dzisiaj modlić się wraz z chorymi naszej parafii za nich samych, za małżeństwa i rodziny naszej parafii, abyś Twoją łaską ogarnął nas wszystkich, którzy trwamy teraz na modlitwie. Będziemy powtarzać: **Prosimy Cię Panie Jezu.**

W: **Prosimy Cię Panie Jezu.**

C: Aby Miłość spłynęła i uleczyła wszystkie zranienia w naszych rodzinach.

W: **Prosimy Cię Panie Jezu.**

C: Abyś Twoją łaską ogarnął tych naszych bliskich, których nie ma teraz z nami, a których przedstawiamy Tobie.

W: **Prosimy Cię Panie Jezu.**

C: Abyś wspierał wszystkie babcie i dziadków w dawaniu dobrego przykładu swoim dzieciom i wnukom.

W: **Prosimy Cię Panie Jezu.**

C: Abyś pocieszył osoby starsze na co dzień, osamotnione, chore i opuszczone przez swoich bliskich.

W: **Prosimy Cię Panie Jezu.**

C: Przyjmij nasze cierpienie, posty i nasze drobne umartwienia, przyjmij naszą wiarę i uwolnij nas i nasze rodziny z więzów grzechów, skrusz bariery, którymi odgrodziły się od Ciebie – jedynej Miłości. Pomóż tym rodzinom, którym trudno otworzyć swoje serce na przyjęcie Ciebie samego. Amen.

Adoracja w ciszy

Śpiew: *Rzućmy się wszyscy (2 zwrotka)*

L: W *Liście do ludzi w podeszłym wieku* Jan Paweł II pisał: „Psalm 92 [91], podsumowując niejako świetlane świadectwa ludzi starych, jakie znajdujemy

w Biblii, ogłasza: «Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, rozrośnie się jak cedr na Libanie. (...) Wydadzą owoc nawet i w starości, pełni soków i zawsze żywotni, aby świadczyć, że Pan jest sprawiedliwy» (Ps 13. 15-16). Echo słów Psalmisty słyszymy w *Liście Pawła apostoła do Tytusa*: «starcy winni być ludźmi trzeźwymi, statecznymi, roztroptnymi, odznaczającymi się zdrową wiarą, miłością, cierpliwością. Podobnie starsze kobiety winny być w zewnętrznym ułożeniu jak najskromniejsze (...). Niech pouczają młode kobiety, jak mają kochać mężów, dzieci» (2,2-5).

W świetle nauczania i terminologii biblijnej starość jawi się zatem jako «czas pomyślny», w którym dopełnia się miara ludzkiego życia; zgodnie z Bożym zamysłem wobec każdego człowieka jest to okres, w którym wszystko współdziała ku temu, aby mógł on jak najlepiej pojąć sens życia i zdobyć «mądrość serca». «Starość jest czcigodna – czytamy w *Księdze Mądrości* – nie przez długowieczność i liczbą lat się jej nie mierzy: sędziwością u ludzi jest mądrość, a miarą starości – życie nieskalane» (4,8-9). Starość to ostatni etap ludzkiego dojrzewania i znak Bożego błogosławieństwa” (LDS 8).

Modlitwa osób starszych

Tekst modlitwy można wyświetlić lub rozłożyć na ławkach

W: Dobry i miłosierny Boże! Daj nam starość cierpliwą, pokorną, pełną wyrozumiałości i dobroci. Zachowaj nas od egoizmu, bezużytecznych skarg, od lęku i zwątpienia. Przyjmij dolegliwości i doświadczenia naszych ciał i dusz. Niech blask wiary opromieni dni naszej starości i napełni nas nadzieją zmartwychwstania. Najłaskawszy Boże, bądź nam pomocą, ostoją i światłem do końca dni naszych. Amen.

L: Jan Paweł II pisał: „Wszyscy znamy ludzi starych, którzy mogą być wymownym przykładem zdumiewającej młodości i żywotności ducha. Tych, którzy się z nimi stykają, potrafią słowem pobudzać do działania, dodając otuchy własnym przykładem. Oby społeczeństwo umiało w pełni docenić ludzi starych, którzy w pewnych częściach świata – mam na myśli zwłaszcza Afrykę – słusznie są darzeni szacunkiem jako «żywe biblioteki» mądrości, strażnicy bezcennego dziedzictwa ludzkiego i duchowego. Choć to prawda, iż w wymiarze fizycznym zazwyczaj potrzebują pomocy, prawdą jest też, że nawet

w podeszłym wieku mogą być oparciem dla młodych, którzy stawiają pierwsze kroki w życiu i szukają swojej drogi (LDS 12).

Jest naturalne, że z upływem lat oswajamy się z myślą o «zmierzchu». Przypomina nam o nim choćby fakt, że szeregi naszych krewnych, przyjaciół i znajomych coraz bardziej się przerzedzają: uświadamiamy to sobie przy różnych okazjach, na przykład, gdy spotykamy się z najbliższymi, w gronie kolegów z dzieciństwa, ze szkoły, ze studiów, z wojska czy z seminarium... Granica życia i śmierci przesuwana się przez nasze wspólnoty i stale przybliża się do każdego z nas. Jeśli życie jest pielgrzymką do niebieskiej ojczyzny, to starość jest czasem, gdy jesteśmy najbardziej skłonni myśleć o wieczności” (LDS 14).

„Konieczne jest, abyśmy znów spojrzeli na życie jako całość z właściwej perspektywy. Właściwą perspektywę stanowi wieczność, każdy zaś etap życia jest ważkim przygotowaniem do niej. Także starość ma swoją rolę do odegrania w tym procesie stopniowego dojrzewania człowieka zmierzającego ku wieczności. Z tego dojrzewania czerpie oczywiste korzyści również środowisko społeczne, do którego należy człowiek sędziwy.

Ludzie starzy pomagają nam mądrzej patrzeć na ziemskie wydarzenia, ponieważ dzięki życiowym doświadczeniom zyskali wiedzę i dojrzałość. Są strażnikami pamięci zbiorowej, a więc mają szczególny tytuł, aby być wyrazicielami wspólnych ideałów i wartości, które są podstawą i regułą życia społecznego. Wykluczyć ich ze społeczeństwa znaczy w imię nowoczesności pozbawionej pamięci odrzucić przeszłość, w której zakorzeniona jest terażniejszość. Ludzie starsi dzięki swej dojrzałości i doświadczeniu mogą udzielać młodym rad i cennych pouczeń” (LDS 10).

Adoracja w ciszy

Śpiew: *Rzućmy się wszyscy (3 zwrotka)*

Modlitwa dziękczynna

*Po każdym wezwaniu celebransa wszyscy powtarzają słowa: **Dziękujemy Ci Panie Jezu***

C: Dziękujemy Ci Panie Jezu: za wszystkie babcie i za wszystkich dziadków naszej parafii, którzy szczerze wspierają swoje dzieci i wnuki.

W: Dziękujemy Ci Panie Jezu.

C: Za ich świadectwo wiary, przekaz tradycji narodowych oraz budowanie tradycji rodzinnych.

W: Dziękujemy Ci Panie Jezu.

C: Za mężne znoszenie trudów wieku starszego oraz dzielenie się doświadczeniem.

W: Dziękujemy Ci Panie Jezu.

C: Za ich modlitwę i bezgraniczne zaufanie Bogu, mimo cierpienia, samotności, opuszczenia i zapomnienia przez najbliższych.

W: Dziękujemy Ci Panie Jezu.

C: Boże, najlepszy Ojciec, dziękujemy Ci za niezwykły, choć niekiedy trudny etap starości, poprzez który możemy uczyć się, że nasze życie jest nieustanną wędrówką do Ciebie. Dziękujemy za wszystkie osoby starsze, udziel im potrzebnych łask w niesieniu krzyża codziennego życia. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Adoracja w ciszy

Śpiew: *Dziękujemy Ci Ojciec nasz...*

L: Święty Jan Paweł II nauczał także: „Ze względu na oczywiste potrzeby psychiczne ludzi starszych, najbardziej naturalnym środowiskiem przeżywania starości pozostaje to, w którym człowiek w podeszłym wieku czuje się «u siebie» – wśród krewnych, znajomych i przyjaciół – oraz gdzie może być jeszcze w jakiś sposób użytecznym. W miarę jak wzrastać będzie średnia długość życia, a w konsekwencji także liczba ludzi starych, coraz bardziej konieczne będzie krzewienie kultury, która akceptuje i ceni starość, a nie spycha jej na margines społeczeństwa. Rozwiązaniem idealnym pozostaje obecność człowieka starego w rodzinie, której należy zapewnić skuteczną pomoc socjalną, stosownie do potrzeb wzrastających wraz z upływem lat lub pogarszaniem się stanu zdrowia. Zdarzają się jednak sytuacje, w których okoliczności zalecają lub nakazują umieszczenie człowieka starego w «domu starców», aby mógł przebywać w towarzystwie innych osób i korzystać ze specjalistycznej opieki. Instytucje te zasługują zatem na uznanie, doświadczenie zaś poucza nas, że ich posługa może być bardzo cenna, pod warunkiem, że kierują się nie tylko kryteriami sprawności organizacyjnej, ale dobrocią i wrażliwością. Wszystko to jest łatwiejsze, jeśli dzięki relacjom z krewnymi, przyjaciółmi i wspólnotami

parafialnymi pensjonariusze domu starców mogą czuć się kochani i nadal przydatni społeczeństwu. W tym miejscu należy wspomnieć z podziwem i wdzięcznością o zgromadzeniach zakonnych i stowarzyszeniach wolontariatu, które ze szczególnym poświęceniem opiekują się ludźmi starymi, zwłaszcza ubogimi, samotnymi lub znajdującymi się w trudnych sytuacjach.

Drodzy ludzie starzy, trapieni przez kłopoty ze zdrowiem lub problemy innego rodzaju, jestem całym sercem z wami. Kiedy Bóg przyzwala, abyśmy cierpieli z powodu choroby, samotności lub z innych przyczyn związanych z podeszłym wiekiem, zawsze obdarza nas też łaską i mocą, byśmy z jeszcze większą miłością włączali się w ofiarę Jego Syna i głębiej uczestniczyli w realizacji Jego zbawczego zamysłu. Możemy być pewni, że On jest Ojcem bogatym w miłość i miłosierdzie!” (LDS 13).

Modlitwa prześlągalna

*Po każdym wezwaniu celebransa wszyscy powtarzają słowa: **Wybacz nam Panie Jezu***

C: Wybacz nam Panie Jezu: że nie zawsze potrafimy Ciebie kochać w drugim człowieku, w naszym współmałżonku, w naszych dzieciach i wnukach.

W: Wybacz nam Panie Jezu.

C: Że mimo naszej mądrości życiowej nie potrafimy dzielić się nią z najbliższymi.

W: Wybacz nam Panie Jezu.

C: Że jako dziadkowie i rodzice nie zawsze dajemy dobry przykład naszym dzieciom i wnukom poprzez uzależnienia, nadmierne wtrącanie się w życie małżeńskie naszych dzieci.

W: Wybacz nam Panie Jezu.

C: Za brak rodzinnej modlitwy oraz nastawianie naszych dzieci i wnuków przeciwko Kościołowi.

W: Wybacz nam Panie Jezu.

C: Dobry Jezu, przebacz nam nasze przewinienia, które niejednokrotnie niszą wzajemne relacje rodzinne. Daj wszystkim ludziom starszym siłę do przeciwstawiania się temu, co sprzeciwia się Twej świętej woli. Dopomóż im budować Twoje Królestwo tu na ziemi, w swoich rodzinach. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Modlitwa za babcie i dziadków

C: Słowami modlitwy papieża Benedykta XVI pomódlmy się teraz za wszystkie babcie i dziadków: „Panie Jezu, narodziłeś się z Dziewicy Maryi, córki świętych Anny i Joachima. Patrz z miłością na dziadków na całym świecie. Ochraniaj ich! Oni są bogactwem dla rodzin, dla Kościoła i dla całego społeczeństwa. Wspieraj ich! Kiedy przybywa im lat, niech wciąż będą dla swojej rodziny mocnymi filarami wiary ewangelicznej, stróżami szlachetnych wartości rodziny, żywymi skarbcami trwałych tradycji religijnych. Spraw, by jako nauczyciele mądrości i odwagi przekazywali przyszłym pokoleniom owoce swoich dojrzałych doświadczeń ludzkich i duchowych.

Panie Jezu, pomagaj rodzinom i społeczeństwu doceniać obecność i rolę dziadków. Spraw, by nigdy nie byli zaniedbywani ani wykluczani, ale zawsze znajdowali szacunek i miłość. Pomagaj im żyć pogodnie i by mogli czuć się akceptowani przez wszystkie lata życia, jakimi ich obdarzasz.

Maryjo, Matko wszystkich żyjących, nieustannie otaczaj opieką dziadków, bądź z nimi podczas ziemskiej pielgrzymki, i niech za sprawą Twoich modlitw wszystkie rodziny spotkają się kiedyś w niebieskiej ojczyźnie, gdzie Ty czekasz na wszystkich ludzi, by ich przygarnąć w wielkim uścisku życia bez końca. Amen.

Modlitwa wdowy/wdowca

L: Ojcze, zabrałeś do siebie moją żonę/mojego męża. Pewien etap ziemskiej wędrówki przemierzyliśmy wspólnie, byliśmy razem w radości i smutku, dzieliliśmy sukcesy i troski. I choć czasem nie było łatwo, zawsze było pięknie. Za każdą chwilę składam Ci dzięki. Teraz, kiedy mój/a mąż/żona odszedł/odeszła, zostałam/em sam/a. Obdarz go/ją szczęściem wiecznym, a mnie uzdolnij do tego, bym mogła powiedzieć: *Bądź wola Twoja*. I spraw, byśmy pewnego dnia spotkali się w wieczności. Maryjo, Pocieszycielko Strapionych, wstawiaj się za nami. Amen.

Modlitwa za opuszczonych i cierpiących

L: Panie Jezu, wciąż są ludzie, którzy zapominają o bliźnich, dlatego niektórzy zostali opuszczeni. Są tacy, co nie mają własnych domów i rodzin, są sami i żyje

się im bardzo ciężko. Niektórzy już przestali się śmiać, wesoło rozmawiać i tylko spotykają ich przykrości.

Proszę Cię za nimi, abyś odmienił ich los, aby znaleźli dobrych ludzi, którzy pomogą im godnie żyć i aby wiedzieli, że mają w Niebie Ojca, a na ziemi przyjaciół. Ty Jezu, żyjąc na świecie, zawsze brałeś biednych ludzi w obronę, weź i teraz, i spraw, aby moje serce i moje dłonie były dla nich dobre. Amen.

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem

Śpiew: *Chwalmy niewysłowiony...*

Chwała i dziękczynienie...